

ЗАКОН ЗА ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Със закона се уреждат устройството, дейността и правомощията на военната полиция, военнополицейските формирования в Българската армия, взаимодействието на военната полиция с други държавни органи, органите на местното самоуправление, гражданите и юридическите лица и статутът на личния състав във военната полиция.

(2) Военната полиция е организирана в служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната.

Чл. 2. (1) Служба „Военна полиция“ е структура на пряко подчинение на министъра на отбраната, част от въоръжените сили, специализирана за опазване на реда и сигурността в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия и сигурността на техния личен състав, самостоятелно и съвместно с други служби за сигурност и за опазване на обществения ред.

(2) *(преработен)* На служба „Военна полиция“ в мирно време могат да се възлагат задачи, свързани с общото противодействие на престъпността и опазване на обществения ред в държавата с изключение на случаите на организиране и провеждане от граждани на събрания, митинги и манифестации, на които се изразяват мнения, възгледи и становища по въпроси от политически, икономически, социален, културен или друг характер чрез слово, плакати, макети и по друг подходящ начин.

(3) Служба „Военна полиция“ може да участва самостоятелно или в състава на български военни или полицейски контингенти в операции и мисии извън територията на страната при спазване на българското законодателство, целите и принципите на Устава на Организацията на Обединените нации, нормите на международното хуманитарно право и международните договори, по които страна е Република България. При самостоятелно участие на служба „Военна полиция“ в операции и мисии извън територията на страната, планирането, ръководството на операцията и националния контрол по време на операцията се осъществява от директора на служба „Военна полиция“.

Чл. 3. (1) Служба „Военна полиция“ се изгражда на регионален принцип в съответствие с разположението на военните формирования на Българската армия, териториалните звена на Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната.

(2) В Българската армия се създават военнополицейски формирования с акт на министъра на отбраната.

Чл. 4. Служба „Военна полиция“ е юридическо лице на бюджетна издръжка

със седалище в гр. София и е организирана в ръководство, регионални служби „Военна полиция”, център за логистика и подготовка на личния състав. Структурата на службата се урежда в правилника за прилагане на закона.

Чл. 5. (1) Служба „Военна полиция” се ръководи от директор, който е пряк началник на целия личен състав на службата и е непосредствено подчинен на министъра на отбраната. Директорът на служба „Военна полиция” е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(2) Директорът на служба „Военна полиция”:

1. осъществява непосредственото ръководство, планира, организира, контролира дейността на службата и я представлява;
2. отговаря за дейността на службата пред министъра на отбраната;
3. осъществява взаимодействието на службата с административните звена в Министерството на отбраната, със структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и с военните формирования от Българската армия, държавните органи, организации и учреждения, службите за сигурност и службите за обществен ред и международни органи и организации;
4. съставя и предлага за утвърждаване от министъра на отбраната проект на бюджет на службата.
5. осъществява кадровата политика в службата;
6. осъществява методическо ръководство и контрол върху дейността на военнополитейските формирования в Българската армия;
7. изпълнява заповедите на министъра на отбраната и се отчита пред него;
8. упражнява и други правомощия, възложени му със закон, с акт на Министерския съвет или с акт на министъра на отбраната.

(3) В изпълнение на правомощията си по ал. 2 директорът на служба „Военна полиция” издава заповеди, както и други актове, когато това е предвидено в действащото законодателство.

Чл. 6. Служба „Военна полиция” осъществява своята дейност въз основа на следните принципи:

1. спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;
2. зачитане и гарантиране на правата и свободите на гражданите и тяхното достойнство;
3. публичност, обективност, безпристрастност и политически неутралитет;
4. конспиративност при съчетание на гласни и негласни методи и средства в определените от закон случаи;
5. сътрудничество, координация и взаимодействие с гражданите, службите за сигурност и службите за обществен ред;
6. централизъм и единоначалие в организацията и управлението;
7. упражняване на граждански контрол от предвидените в Конституцията и законите органи.

Глава втора. ДЕЙНОСТ НА ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ

Чл. 7. Служба „Военна полиция” опазва реда и сигурността в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия и сигурността на техния личен състав, като осъществява:

1. оперативно-издирвателна дейност;
2. антитерористична дейност;
3. дейност по предотвратяване, разследване и разкриване на престъпления;
4. информационна дейност;
5. контролна, охранителна и конвойна дейност;
6. експертна и експертно-криминалистическа дейност;
7. дейност по извършване на полицейска регистрация;
8. специализирана военнополойейска подготовка и сертифициране на военнополойейските формирования за участие в мисии и операции извън територията на страната;
9. противопожарен контрол и разследване на авиационни произшествия.

Чл. 8. (1) Служба „Военна полиция” извършва оперативно-издирвателна дейност посредством специфични способности и средства, чрез използване на специални разузнавателни средства по ред, определен със Закона за специалните разузнавателни средства, и чрез доброволни сътрудници.

(2) Оперативно-издирвателната дейност се извършва за:

1. разкриване, предотвратяване и пресичане на престъпления и правонарушения, увреждащи или застрашаващи реда и сигурността в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия и сигурността на личния им състав;
2. установяване самоличността на военнослужещи, цивилни служители и техни съучастници, подготвящи, извършващи или извършили престъпления или правонарушения;
3. издирване на изчезнали или укриващи се военнослужещи и цивилни служители;
4. установяване наличието и местонахождението на вещи и документи, имащи доказателствена стойност, за целите на досъдебното производство;
5. придобиване на информация за процеси и явления, водещи до застрашаване или увреждане на:
 - а) реда и сигурността в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия или сигурността на личния им състав;
 - б) живота и здравето на личния състав на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия;
 - в) бойната готовност, въоръжението, техниката и имуществата в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия.

Чл. 9. Служба „Военна полиция” издирва лица, общоопасни средства,

моторни превозни средства, вещи на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, както и вещи с доказателствена стойност.

Чл. 10. (1) Служба „Военна полиция” осъществява антитерористична дейност във Министерство на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия с цел разкриване, предотвратяване, пресичане и противодействие на замислени, подготвени или започнали терористични актове и намаляване на рисковете за извършването им.

(2) За осъществяване на дейностите по ал. 1, свързани с предотвратяване на непосредствено предстоящи или започнали терористични актове, както и за задържане на извършители на особено опасни престъпления, които оказват или са склонни да окажат въоръжена съпротива, или при освобождаване на заложници на органите на служба „Военна полиция” може да се възлага изпълнението на задачи в условията на висок риск и непосредствена опасност за живота и здравето съобразно конкретната оперативно-тактическа обстановка, като се вземат необходимите и възможни мерки за опазване на самоличността им в тайна.

Чл. 11. (1) Служба „Военна полиция” осъществява дейност за предотвратяване, разследване и разкриване на престъпления, извършени от лицата по чл. 23.

(2) По получени съобщения и сигнали за извършени престъпления, които не съдържат достатъчно данни по смисъла на Наказателно-процесуалния кодекс за образуване на досъдебно производство, се извършват проверки.

Чл. 12. (1) Разследването на престъпления от общ характер се извършва от военни разследващи полицаи от състава на служба „Военна полиция”.

(2) Военните разследващи полицаи се определят от министъра на отбраната по предложение на директора на служба „Военна полиция” и извършват разследването по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(3) В процеса на разследването и разкриването на престъпления служба „Военна полиция” извършва експертна и експертно-криминалистическа дейност.

Чл. 13. (1) Служба „Военна полиция” извършва полицейска регистрация на лицата по чл. 23, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер.

(2) Държавните органи, осъществяващи наказателното производство, са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от органите на служба „Военна полиция”.

(3) Данните от полицейската регистрация на лицата се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на реда и сигурността в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра и в Българската армия и сигурността на личния им състав.

Чл. 14. Служба „Военна полиция” контролира спазването на обществения

ред и военната дисциплина от военнослужещите на и извън територията на военните формирования.

Чл. 15. (1) Служба „Военна полиция” осъществява охрана за предотвратяване, пресичане и защита от противозаконни посегателства на лица, обекти, имущество, въоръжение и техника на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

(2) Охранителната дейност включва:

1. охрана на обекти, лица и при провеждане на военни учения;

2. охрана при провеждане на мероприятия с участието на личен състав от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

3. ескорт на български и чуждестранни транспортни средства и охрана на военни железопътни ешелони, с които се превозват личен състав, пари, бойна техника, въоръжение, боеприпаси и други общоопасни средства;

4. охрана на чуждестранни военнослужещи, на чуждестранни военни формирования, делегации и инспекции на територията на Република България.

(3) Охраната се осъществява чрез наряди, патрули, кордони, контролно – пропускателни пунктове, заслони, постове и ескорт, осигуряване на периметър чрез системи за физическа сигурност.

(4) Дейностите по охрана се организират самостоятелно или във взаимодействие със съответните командири (началници, ръководители), организаторите на мероприятията, органите на Министерството на вътрешните работи, Националната служба за охрана, органите на местното самоуправление и местната администрация и/или други органи и лица.

Чл. 16. (1) Извън случаите по чл. 15, служба „Военна полиция” осъществява контрол на охраната на мероприятия, обекти и лица от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, на транспортни средства, с които се превозват личен състав, имущество, пари, бойна техника, въоръжение, боеприпаси и други общоопасни средства, на складове с въоръжение, боеприпаси и общоопасни средства.

(2) Служба „Военна полиция” осъществява контрол върху лицата, извършващи охрана, като проверява цялостната дейност по охраната от предварителната ѝ организация и планиране до фактическото и ефективното ѝ изпълнение.

(3) Контролът се осъществява във взаимодействие с командирите (началниците, ръководителите) на военните формирования, обектите или други структурни звена на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

Чл. 17. (1) Служба „Военна полиция” контролира спазването на правилата за движение по пътищата от водачите на военни превозни средства и пътниците в тях, организиратите групи от военнослужещи, както и техническото състояние на военните превозни средства.

(2) Служба „Военна полиция“ контролира и дейностите, свързани с транспортирането на общоопасни средства в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

Чл. 18. (1) Служба „Военна полиция“ осъществява дейност по събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, използване и предоставяне на информация.

(2) Информационната дейност се основава на информация, отразена или подлежаща на отразяване в информационните носители на служба „Военна полиция“.

(3) Командирите, началниците и ръководителите от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия са длъжни да предоставят информация, изискана писмено от служба „Военна полиция“.

(4) Забранява се събирането на информация за военнорслужещите и цивилните служители в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия единствено по расов признак или етнически произход, за политически, религиозни и философски убеждения, за членство в политически партии, организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели, както и единствено относно здравето или сексуалния им живот.

(5) В служба „Военна полиция“ се изграждат и поддържат информационни регистри за събиране, обработване, систематизиране и съхраняване на информация, които могат да се изграждат и като автоматизирани.

(6) В информационните регистри могат да се обработват и лични данни.

Чл. 19. Служба „Военна полиция“ осъществява противопожарен контрол в обектите на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, като органите ѝ упражняват правомощията по чл. 91б във връзка с чл. 91в, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Чл. 20. (1) Служба „Военна полиция“ извършва разследване на авиационни произшествия с военни въздухоплателни средства. То е независимо от разследването на такива произшествия по досъдебни и съдебни производства.

(2) Служба „Военна полиция“ може да извършва разследване на авиационни инциденти и произшествия с други държавни въздухоплателни средства при поискване от съответното ведомство и след разрешение от министъра на отбраната.

(3) Редът за извършване на дейността по ал. 1 се определя от министъра на отбраната.

Чл. 21. Редът, начините и способите за осъществяване на дейността на служба „Военна полиция“ по настоящата глава, с изключение на чл. 20, се определя в правилника за прилагане на закона.

Глава трета.

ПРАВОМОЩИЯ НА ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ

Чл. 22. (1) Служба „Военна полиция” осъществява дейността си чрез своите органи.

(2) Органи на служба „Военна полиция” са военнослужещите и цивилните служители по служебно правоотношение от личния ѝ състав.

(3) При осъществяване на правомощията си органите на служба „Военна полиция” удостоверяват качеството си със служебната карта по чл. 44, ал. 3.

Чл. 23. (1) При изпълнение на дейността си органите на служба „Военна полиция” осъществяват правомощията си по отношение на:

1. военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия;

2. лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпление от общ характер в съучастие с военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия;

3. лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпление от общ характер или правонарушение на територията на обекти, съоръжения и превозни средства на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия или заемащи без правно основание имоти на ведомството;

4. членовете на управителните органи и служителите в търговски дружества, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната.

(2) При упражняване на законоустановените им правомощия органите на служба „Военна полиция” са независими от ръководителите на административни звена в Министерството на отбраната, ръководителите, командирите и началниците в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, както и ръководителите и служителите от търговските дружества, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната. Редът за упражняване на правомощията от органите на служба „Военна полиция” в структурите на служба „Военна информация” се определя с акт на министъра на отбраната.

Чл. 24. (1) Органите на служба „Военна полиция” могат да призовават писмено в служебните си помещения всички лица, когато това е необходимо за изпълнение на определените им с този закон дейности. В съобщението за призоваване изрично се посочват целта на призоваването, часът и мястото на явяване.

(2) В неотложни случаи призоваването може да се извършва по телефон, телекс или факс. Призоваването по телефон или факс се удостоверява писмено от длъжностното лице, което го е извършило, а по телекс - с писмено потвърждаване за полученото съобщение.

Чл. 25. (1) Органите на служба „Военна полиция“ могат да извършват проверки за установяване самоличност на лице по чл. 23.

(2) Установяването на самоличността се извършва чрез представяне на документ за самоличност на лицето, сведения на граждани с установена самоличност, които познават лицето, или по друг начин, годен за събиране на достоверни данни.

Чл. 26. (1) Органите на служба „Военна полиция“ могат да извършват действия по идентификация на лице по чл. 23, когато самоличността му не може да бъде установена, лицето е извършило или са налице данни, че е извършило престъпление.

(2) Действията по идентификация включват:

1. снемане на пръстови отпечатащи и отпечатащи от дланите на ръцете;
2. фотографиране на лицето;
3. установяване на външни белези;
4. измервания и изземване на образци за сравнителни изследвания;
5. изземване на образци от биологичен произход за сравнителна ДНК

идентификация.

(3) За извършване на действията по ал. 2, т. 1 - 4 съгласието на лицето не се изисква.

(4) За извършване на действията по ал. 2, т. 5 лицата са длъжни да предоставят изискваните образци, а при отказ те се изземват принудително с разрешение на съдия от съответния първоинстанционен съд.

Чл. 27. (1) Органите на служба „Военна полиция“ могат да задържат за не повече от 24 часа лицата по чл. 23, когато:

1. за лицето има данни, че е извършило престъпление;
2. лицето след надлежно предупреждение съзнателно пречи на орган на служба „Военна полиция“ да изпълни задължението си по служба;
3. лицето показва тежки психични отклонения и/или с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност;
4. при невъзможност да се установи самоличността на лицето;
5. лицето се е отклонило от мястото, където е било задържано като обвиняем в изпълнение на разпореждане на полицейски орган или на орган на съдебната власт;
6. лицето е обявено за международно издирване по искане на друга държава във връзка с неговата екстрадиция или в изпълнение на Европейската заповед за арест;
7. в други случаи, определени от закон.

(2) От момента на задържането си лицата имат право на защитник, незабавно да се информират за основанията за задържането им на разбираем за тях език, да обжалват пред съда законността на задържането си, като съдът се произнася по жалбата незабавно.

(3) За задържането органите на служба „Военна полиция“ са длъжни незабавно да уведомят лице, посочено от задържания.

(4) Задържаните лица могат да бъдат настанявани в оборудвани помещения за задържане на регионалните служби „Военна полиция“ при зачитане и защита на човешките права, регламентирани в Конституцията на Република България и Конвенцията за правата на човека и основните свободи. Спрямо тях могат да бъдат взети мерки за лична сигурност, ако поведението им и целите на задържането налагат това. На задържаните лица не могат да им бъдат ограничавани други права освен правото на свободно придвижване.

Чл. 28. (1) Органите на служба „Военна полиция“ извършват личен обиск на лицата по чл. 23, които:

1. са задържани;
2. носят или има данни, че носят опасни и забранени за притежаване предмети;
3. са заварени на място, където е извършено престъпление или нарушение на обществения ред, когато има достатъчно данни, че у тях се намират вещи, които са свързани с престъплението или нарушението.

(2) Личен обиск може да бъде извършен само от лице, което принадлежи към пола на обисквания.

(3) Органите на служба „Военна полиция“ могат да претърсват личните вещи на лицата по чл. 23:

1. в случаите по ал. 1, чл. 27 и чл. 29;
2. когато са налице достатъчно данни, че се укриват вещи, които са предмет на извършено престъпление от лицата по чл. 23.

(4) Претърсване на военно превозно средство може да бъде извършена в случаите, когато са налице данни за наличие на вещи, които са предмет на извършено престъпление от лицата по чл. 23.

(5) За всички случаи на извършен личен обиск, претърсване на вещи и превозни средства органът на служба „Военна полиция“ съставя протокол, който се подписва от него, от съответното лице и от един свидетел и му се предоставя копие от него.

Чл. 29. (1) Органите на служба „Военна полиция“ могат да извършват проверки в обекти, съоръжения и помещения на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия без съгласието на лицата, които ползват, обитават или стопанисват съответния обект, съоръжение или помещение, или в тяхно отсъствие, когато:

1. следва да се предотврати непосредствено предстоящо или започнало престъпление или нарушение;
2. са налице данни, че в помещението се укрива лице, извършило престъпление или нарушение;
3. е необходимо оказване на неотложна помощ на лица, чиито живот, здраве или лична свобода се намират в опасност или са налице други случаи на крайна необходимост;
4. е налице друго законово основание.

Чл. 30. (1) Органите на служба „Военна полиция“ могат да използват

физическа сила и помощни средства при изпълнение на служебните си функции, само ако те не могат да бъдат осъществени по друг начин, при:

1. противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане;
2. задържане на правонарушител, който не се подчинява или оказва съпротива на орган на служба „Военна полиция“;
3. конвоиране на лице или при опит да избяга, да посегне на своя живот или на живота на други лица;
4. оказване съдействие на други държавни органи или длъжностни лица, на които противозаконно се пречи да изпълняват задълженията си;
5. нападения срещу граждани или органи на служба „Военна полиция“;
6. освобождаване на заложници;
7. нападения на сгради, помещения, съоръжения и транспортни средства;
8. изземване на незаконно заети имоти в управление на Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната.

(2) Помощните средства са: белезници, каучукови, пластмасови, щурмови, електрошокови палки и прибори; химически вещества, утвърдени от министъра на здравеопазването; служебни кучета; халосни патрони, патрони с гумени, пластмасови и шокови куршуми; устройства за принудително спиране на превозни средства; устройства за отваряне на помещения, светлинни и звукови устройства с отвличащо въздействие; бронирани машини.

(3) При използването на физическа сила и помощни средства органите на служба „Военна полиция“ са длъжни по възможност да пазят здравето и да вземат всички мерки за опазване живота на лицата, срещу които са насочени, като редът за употребата им се определя в правилника за прилагане на закона.

Чл. 31. (1) Органите на служба „Военна полиция“ могат да носят и използват оръжие като крайна мярка:

1. при въоръжено нападение или заплаха с огнестрелно оръжие;
2. при освобождаване на заложници и отвлечени лица;
3. при неизбежна отбрана;
4. след предупреждение при задържане на лице, извършващо или извършило престъпление от общ характер, ако то оказва съпротива или се опитва да избяга;
5. след предупреждение за предотвратяване бягство на лице, задържано по съответния ред за извършено престъпление от общ характер.

(2) При използване на оръжие органите на служба „Военна полиция“ са длъжни по възможност да пазят живота на лицето, срещу което е насочено, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

Чл. 32. (1) Държавните органи и организации, длъжностните лица и гражданите са длъжни да оказват съдействие на органите на служба „Военна полиция“ за изпълнение на правомощията им.

(2) Органите на служба „Военна полиция“ могат да издават писмени и устни разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции.

(3) При невъзможност да се издадат писмено или устно разпорежданията могат да се издават чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят.

(4) Разпорежданията на органите на служба „Военна полиция” са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение.

(5) Разпорежданията, издадени в писмена форма, могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 33. (1) Органите на служба „Военна полиция” могат да предупреждават устно или писмено лицата по чл. 23, за които има достатъчно данни и се предполага, че ще извършат престъпление или нарушение на обществения и войсковия ред.

(2) За писменото предупреждение се съставя протокол, с който лицата се предупреждават за отговорността, която се предвижда при извършване на съответното престъпление или нарушение.

Чл. 34. Редът и условията за осъществяване на правомощията на органите на служба „Военна полиция” по настоящата глава се определя в правилника за прилагане на закона.

Глава четвърта.

ВОЕННОПОЛИЦЕЙСКИ ФОРМИРОВАНИЯ В БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

Чл. 35. (1) Военнополицейските формирования са част от Българската армия и се създават във военните формирования от състава на видовете въоръжени сили. Личният им състав се определя в рамките на общата численост на видовете въоръжени сили.

(2) Военнополицейските формирования са подчинени на командира на съответното военно формирование от Българската армия.

(3) Методическото ръководство и общия контрол върху дейността на военнополицейските формирования по чл. 36, ал. 1 се осъществява от директора на служба „Военна полиция” или от оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 36. (1) Военнополицейските формирования в Българската армия извършват контролна и охранителна дейност в местата за постоянна дислокация на военните формирования и при разполагането на войските им извън поделенията, като осъществяват:

1. контрол за спазването на войсковия ред и военната дисциплината от личния състав на военното формирование и на части от българските въоръжени сили, участващи в операции и мисии извън територията на страната.

2. охрана и контрол на достъпа до важни обекти и райони на военното формирование;

3. съпровождане на военни превозни средства, при превозване на имущества от складовете и базите на военното формирование;

4. контрол за спазването на вътрешния ред и движението на територията на военното формирование или района за разполагане на мисията или операцията

определени от командира на военното формирование.

(2) При изпълнение на дейностите по ал. 1 личният състав от военнополойските формирования:

1. извършва проверки за спазване на войсковия ред и дисциплина
2. осъществява контрол по отношение на основанията за пребиваване на лицата на територията на военното формирование и в районите за разполагане, чрез проверка на съответните документи;
3. издава устни разпореждания до личния състав от военното формирование и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции.
4. използва физическа сила и помощни средства, само ако те не могат да бъдат осъществени по друг начин, при противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане;
5. носи и използва оръжие като крайна мярка при въоръжено нападение или заплаха с огнестрелно оръжие върху тях и при неизбежна отбрана.

(3) Прямо дейността на военнополойските формирования в Българската армия се прилага чл. 52, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Чл. 37. (1) Непосредственият контрол върху дейността на военнополойските формирования в Българската армия и координацията на дейността им с ръководителите от Министерството на отбраната и Българската армия и служба „Военна полиция” се осъществява от офицери за координация и контрол, непосредствено подчинени на съответните началници и командири на военните формирования. Длъжностите за тях се определят с акт на министъра на отбраната. Същите се назначават на длъжност съгласувано с директора на служба „Военна полиция”.

(2) Офицерът за координация и контрол:

1. организира обучението на личния състав на военнополойското формирование за изпълнение на дейностите по чл. 36, ал. 1;
2. осъществява пряка връзка с органите на служба „Военна полиция” за изпълнение на дейностите по чл. 36, ал. 1;
3. осигурява изпълнението на методическите указания на директора на служба „Военна полиция”.

Чл. 38. (1) Заповедите и разпорежданията на командира на военното формирование по отношение на войсковата служба са задължителни за изпълнение от личния състав на военнополойското формирование.

(2) Методическите указания на директора на служба „Военна полиция” или на определеното от него длъжностно лице по отношение организацията и начините на изпълнение на дейностите по чл. 36, ал. 1 са задължителни за изпълнение от личния състав на военнополойското формирование.

(3) Специализираната военнополойска подготовка на военнослужещите от военнополойските формирования в Българската армия се извършва от служба „Военна полиция”.

Чл. 39. Статутът на военнослужещите от военнополойските формирования в Българската армия се урежда при условията и по реда на този закон, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, правилника за прилагането му и уставите на въоръжените сили.

Глава пета.
ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ДРУГИ ДЪРЖАВНИ ОРГАНИ,
ОРГАНИЗАЦИИ И ГРАЖДАНИ

Чл. 40. (1) Служба „Военна полиция” осъществява дейността си самостоятелно или във взаимодействие с другите държавни органи и организации, органите на местното самоуправление, както и с гражданите и юридическите лица.

(2) Редът и организацията за взаимодействие между служба „Военна полиция” и другите държавни органи в страната се определя със съвместна заповед на министъра на отбраната и съответния ръководител на държавния орган.

Чл. 41. Служба „Военна полиция” осъществява взаимодействие с полицейските и военнополойските структури на други държави, както и с международни органи и организации, в кръга на своята компетентност и съгласно разпоредбите на международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 42. Редът за взаимодействие между прокуратурата на Република България и служба „Военна полиция”, извън случаите по чл. 141, ал. 5 от Закона за съдебната власт, се определя с инструкция на министъра на отбраната и главния прокурор.

Чл. 43. (1) Взаимодействието на служба „Военна полиция” с централните и териториалните структури на Министерството на вътрешните работи се осъществява чрез съвместни действия, обмен на информация и оказване на експертна и техническа помощ.

(2) Специализираните структури за борба с тероризма на Министерството на вътрешните работи и служба „Военна полиция” могат да извършват съвместни действия и акции за разкриване, предотвратяване и пресичане на непосредствено предстоящи или започнали терористични актове, за задържане на извършители на престъпления, които оказват или са склонни да окажат въоръжена съпротива, както и за освобождаване на заложници.

(3) Служба „Военна полиция” може да изпълнява задачи, свързани с общото противодействие на престъпността и опазването на обществения ред в държавата въз основа на съвместна заповед на министъра на вътрешните работи и министъра на отбраната, в която се определят: задачата, мястото и времето на изпълнението ѝ и личния състав на служба „Военна полиция”, който ще я изпълнява.

(4) В случаите по ал. 3 органите на служба „Военна полиция” упражняват правомощията на органите на Министерството на вътрешните работи по Закона за Министерството на вътрешните работи и спрямо лица извън обхвата на чл. 23.

(5) Съвместните дейности, условията и редът за тяхното осъществяване се определят в наредба на министъра на отбраната и министъра на вътрешните

работи.

(6) Общото ръководство и контролът на взаимодействието и координацията между служба „Военна полиция” и Министерството на вътрешните работи се осъществява от директора на служба „Военна полиция” и главния секретар на Министерството на вътрешните работи.

Глава шеста. ЛИЧЕН СЪСТАВ

Чл. 44. (1) Служители на служба „Военна полиция” са военнослужещите и цивилните служители, работещи по служебно или трудово правоотношение.

(2) Военната служба в служба „Военна полиция” е държавна служба за опазване на реда и сигурността в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия и сигурността на личния им състав и се изпълнява като професия при условия и по ред, определени със Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, с този закон, правилника за прилагането му и със сключените договори.

(3) Служителите на служба „Военна полиция” удостоверяват принадлежността си към службата със служебна карта, по образец, утвърден от министъра на отбраната. Служебните карти се подписват от директора на служба „Военна полиция”.

(4) Военнослужещите от служба „Военна полиция” носят униформа и отличителни знаци, които се утвърждават от министъра на отбраната по предложение на директора на службата.

Чл. 45. Условията и реда за първоначалното назначаване на длъжност, преназначаването и повишаването във военно звание и преминаването на военната служба на военнослужещите в служба „Военна полиция” се определят с правилника за прилагане на този закон.

Чл. 46. (1) Статутът на военнослужещите в служба „Военна полиция” се урежда при условията и по реда на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и на този закон.

(2) Статутът на цивилни служители в служба „Военна полиция”, работещи по служебни правоотношения или по трудови правоотношения, се уреждат при условията и по реда на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, Закона за държавния служител, Кодекса на труда и този закон.

Чл. 47. (1) Орган по приемането, изпълнението и прекратяването на договора за военната служба на офицерите в служба „Военна полиция” е министърът на отбраната или директорът на служба „Военна полиция” след оправомощаването му от министъра на отбраната.

(2) Орган по приемането, изпълнението и прекратяването на договора за военната служба на офицерските кандидати, сержанти (старшини) и войници (матроси) в служба „Военна полиция” е директорът на служба „Военна полиция”.

(3) Орган по назначаване на държавните служители в служба „Военна полиция“ е директорът на служба „Военна полиция“.

(4) Директорът на служба „Военна полиция“, директорите на регионални служби и на центъра по логистика и подготовка на личния състав са работодатели на лицата, работещи по трудово правоотношение в съответната структура.

Чл. 48. (1) Военнослужещите от служба „Военна полиция“, съобразно притежаваното военно звание, изпълняваните функции, притежаваната квалификация и професионален опит, заемат длъжности, определени с Класификатор на длъжностите на военнослужещите в служба „Военна полиция“.

(2) Класификаторът по ал. 1 се изготвя при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация. Класификаторът се приема от Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

(3) Въз основа на класификатора по ал. 1 министърът на отбраната утвърждава длъжностните разписания на военнослужещите в служба „Военна полиция“ по предложение на директора на службата.

(4) Специфичните изисквания за разработване и съхранение на длъжностните разписания на служба „Военна полиция“ се определят с правилника за прилагането на този закон.

(5) При промяна в дислокацията на военните формирования от Българската армия, обектите и съоръженията на Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, министъра на отбраната може по предложение на директора на служба „Военна полиция“ да извършва промени в длъжностните разписания на службата в рамките на утвърдената ѝ с акт на министерския съвет численост.

Чл. 49. (1) Служителите от служба „Военна полиция“ изпълняват службата и полагат труд при специфични условия, произтичащи от изпълнението на възложените от действащото законодателство функции и задачи.

(2) Служителите от служба „Военна полиция“ получават основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения при условията и по реда на чл. 214 и чл. 296 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(3) За специфични условия при изпълнение на службата в служба „Военна полиция“ на служителите се изплащат допълнителни възнаграждения при условия, по ред и в размер, определени с акт на министъра на отбраната по предложение на директора на службата.

Чл. 50. (1) Военнослужещите от служба „Военна полиция“ имат право да кандидатстват и да се обучават за придобиване на образователно-квалификационна степен във военни и граждански висши училища, академии и колежи в страната и в чужбина при условията и по реда на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и правилника за прилагането му.

(2) Служба „Военна полиция“ извършва първоначалната и специализираната военнополитейска подготовка и преподготовка на офицерския, сержантския и войнишки ѝ състав, по ред и условия определени със заповед на директора на служба „Военна полиция“.

Глава седма.
АДМИНИСТРАТИВНО-НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 51. (1) Който без уважителни причини не се яви в служба „Военна полиция”, след като е бил редовно призван, се наказва с глоба в размер на 50 лева.

(2) При повторно неявяване без уважителни причини глобата е 100 лева.

Чл. 52. Който не изпълни писмено разпореждане на орган на служба „Военна полиция”, направено в кръга на неговите правомощия, се наказва с глоба от 100 до 300 лв.

Чл. 53. Който противозаконно пречи на орган на служба „Военна полиция” да изпълнява правомощията си, се наказва с глоба от 100 до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 54. (1) Нарушенията по тази глава се установяват с актове, които се съставят от оправомощени от директора на служба „Военна полиция” длъжностни лица.

(2) Наказателните постановления се издават от директора на служба „Военна полиция” или от заместник-директор на служба „Военна полиция” или директор на регионална служба „Военна полиция” след оправомощаването им от директора на служба „Военна полиция”.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(4) Не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба до 100 лева, включително.

(5) Събраните средства от наложените глоби се внасят в приход на бюджета на Министерството на отбраната.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. За неуредените с този закон въпроси, свързани с отбраната и въоръжените сили, се прилагат разпоредбите на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

§ 2. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г., изм., бр. 46 от 2007 г., изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., изм. и доп., бр. 109 от 2008 г., изм., бр. 12 от 2009 г., изм. и доп., бр. 27 от 2009 г., доп., бр. 33 от 2009 г., изм. и доп., бр. 15 от 2010 г., бр. 32 от 27.04.2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 396, ал. 1, т. 6 думите „гражданските лица на служба” се заменят с „цивилните служители”;

2. В чл. 399, ал. 3 след думата „полицаи” се добавят „са от състава на служба

„Военна полиция” и”.

3. В чл. 401, ал. 2 думите „кадровите военнослужещи и гражданските лица” се заменят с „военнослужещите и цивилните служители”.

§ 3. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн. ДВ. бр. 35 от 2009 г. изм. ДВ. бр. 74 от 2009 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 99 от 2009 г. и бр. 16 от 2010 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 13, ал. 3, т. 3 думите „този закон” се заменят със „Закона за военната полиция”.

2. Чл. 26, т. 11 се изменя така:

„определя условията и реда за осъществяване на дейностите по управление на жизнения цикъл, осигуряване и управление на качеството, и стандартизирането, кодифицирането и сертифицирането на военна и специална продукция за нуждите на въоръжените сили.”

3. Чл. 100 се изменя така:

„Чл. 100. (1) Служба „Военна информация” е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(2) Ръководителят на службата по ал. 1 се назначава от министъра на отбраната или по негово предложение по ред, определен с този закон и с правилника за прилагането му.

(3) Ръководителят на службата по ал. 1 е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната утвърждава етичен кодекс на служителите в службата по ал. 1.

(5) Организацията и дейността на службата по ал. 1, специфичните условия и ред за назначаване на личния състав и за изпълнение и прекратяване на службата в нея се определят с правилник, приет от Министерския съвет.”

4. Чл. 102, 103 и 104 се отменят.

5. Чл. 166 се изменя така:

„Чл. 166. (1) Ръководителят на служба „Военна информация” прекратява или предлага на министъра на отбраната прекратяване на договора за военна служба и освобождаване от военна служба без предизвестие при:

1. неефективно изпълнение на заеманата длъжност под или на прикритие;

2. поведение, несъответстващо на нормите и изискванията на етичния кодекс на служителите от службата.

(2) Редът за прекратяване на правоотношението по ал. 1 се определя с правилника по чл. 100, ал. 5.”

6. В чл. 214, ал. 4, думите „Военната полиция се заличават, а думите „съответната служба” се заменят със „службата”.

7. В чл. 290, ал. 3, думата „службите” се заменя със „службата”.

8. Членове 332 и 333 се отменят.”

§ 4. В чл. 91в, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (обн. ДВ. бр. 17 от 2006 г., изм. бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр.11, 31, 41, 46, 57, 64 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43, 69, 94 и 98 от 2008 г., бр. 27, 42, 74, 82 и 93 от 2009 г.) след

думата „отбраната” се поставя запетая и се добавят „структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия”.

§ 5. Чл. 169, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (обн. ДВ. бр. 20 от 1999 г., изм. бр. 1 от 2000 г., изм. бр. 43 и 76 от 2002 г., доп. бр. 16 и 22 от 2003 г., изм. бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., изм. бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., изм. бр. 30, 34, 61, 64, 82, 85 и 102 от 2006 г., изм. бр. 22, 51, 97 и 109 от 2007 г., изм. бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., изм. бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г.) се изменя така:

„Чл. 169. (1) Спазването на правилата за движение по пътищата от водачите на военни превозни средства и пътниците в тях, организираните групи от военнослужещи, както и техническото състояние на военните превозни средства се контролира и от служба „Военна полиция” към министъра на отбраната.”

§ 6. (1) В шестмесечен срок от влизането на закона в сила Министерският съвет приема Правилник за прилагане на Закона за военната полиция.

(2) До приемането на правилника по ал. 1 се прилага Правилника за структурата и организацията на дейността на служба „Военна полиция” (обн. ДВ. бр. 59 от 28 Юли 2009 г.), доколкото не противоречи на този закон.

§ 7. Изпълнението на закона се възлага на министъра на отбраната и директора на служба „Военна полиция”.

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в Държавен вестник.